

[Helge Nielsen.]

bindelse med de af direktoratet eller ulykkesforsikringsrådet begærede lægeundersøgelser og indkaldelser. Af administrative grunde har man begrænset reglen til tilfælde, hvor arbejdstabet udgør mindst 2 timer.

Vedrørende lovforslaget om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. anbefaler det under ulykkesforsikringslovforslaget omtalte flertal — udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Adolph Sørensen — de 3 ændringsforslag til vedtagelse. Ændringsforslag nr. 1 vedrører tabt arbejdsfortjeneste, ændringsforslagene nr. 2 og 3 drejer sig om at tilgodese de ulykkesramte med løbende dagpenge fra før lovens ikrafttræden. Ændringsforslagene er en følge af de foreslåede ændringer i lovforslaget om ulykkestilfælde og analoge hermed.

Udvalget har endvidere drøftet spørgsmålet om fastsættelsen af forsikringsselskabernes præmier og har henstillet til den højtærede socialminister at foranledige foretaget en undersøgelse af, hvorvidt den i lovens § 15, stk. 8, nævnte forudsætning — nemlig at $\frac{3}{4}$ af præmieindtægten gennemsnitlig skal medgå til ydelser, mens 25 pct. kan anvendes til administration — vil være rimeligt, når henses til de i lovforslaget foreslåede forhøjelser af ydelserne.

Udvalgets flertal er trods de betænkeligheder, der fra flere sider er givet udtryk for, glad for dette lovforslag, ikke mindst for de her nævnte ændringsforslag, der løfter denne gruppe af medborgere op på et tidssvarende økonomisk plan. Vi håber, at man fra myndighedernes side vil have øjnene åbne for eventuelt misbrug, således at de betænkeligheder, man på dette område fra Dansk Arbejdsgiverforening har givet udtryk for, vil vise sig at være ubegrundet. Vi er enige om at takke den højtærede socialminister for dette lovforslag.

Adolph Sørensen: Visse begivenheder i den sidste tid har vel lært én, at man ikke kan være forsigtig nok. Jeg tænker her navnlig på den usaglige, og jeg tør måske tilføje i en vis grad usmagelige aktion, der har været imod det konservative folkeparti og dets politiske ordfører, hvorved man rent ud har klandret den sociale forståelse og indstilling hos det ærede medlem hr. Poul Møller og

dermed hele vort parti. Jeg skal derfor indlede med at sige, at de betænkeligheder, jeg har ved at tilslutte mig dette lovforslag, under ingen omstændigheder er dikteret af manglende social indstilling og forståelse.

Mine betænkeligheder knytter sig for det første til, at man ved ændringsforslag nr. 1 til lovens § 30 når frem til det ejendommelige forhold, at man ved sygdom eller tilskadekomst på søgnehellidage kommer til at oppebære godt og vel dobbelt så meget i dagpenge som på almindelige hverdage, hvor den pågældende dog endda på grund af sygdommen mister en fuld dagløn. Det er efter min opfattelse ikke rimeligt.

For det andet ligger det jo sådan, at hidtil har folketetinget i hvert enkelt tilfælde været organet, der foretog regulering af de satser, som det her drejer sig om. Nu går man altså over til det nye princip at foretage reguleringen af satserne på grundlag af bevægelserne i gennemsnitslønnen, som det hedder, for håndværk og industri. Man fører herved i virkeligheden en legalisering af lønglidsningsprincippet ind i den sociale lovgivning, og det finder jeg så principielt betænkeligt, at jeg ikke har ment at kunne stemme for ændringsforslagene og for lovforslaget. Jeg finder, at det havde været rimeligere at gennemføre lovforslaget, som det var fremsat, og så i øvrigt lade udvidelserne — principielt havde jeg helst ønsket: hele lovforslaget — indgå som et led i arbejdet på den socialreformsrevision, som der jo nu for så kort tid siden er opnået enighed om her i tinget. Ved at gennemføre lovforslaget nu foregriber man i virkeligheden — eller kommer man i hvert fald let til at foregribe — begivenhedernes gang på en måde, som jeg ikke mener er rimelig, når henses til, at det, vi her beskæftiger os med, jo dog er en ikke uvæsentlig, en ikke uvigtig del af socialreformsområdet.

Jeg skal med disse bemærkninger gentage, at jeg ikke vil kunne stemme for lovforslaget.

Grøndahl: Som sagt så mange gange før går de uafhængige ind for, at de, der bliver ramt af ulykke, får den bedst mulige sikring, både i det øjeblik ulykken rammer dem og senere under eventuel invaliditet.